



Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Secunda Secundæ Et Tertia Pars Divi Thomæ Complectitvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores, & praxim spectantes, maximè circa
Sacramenta, accuratè declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1664

Sect. II. Alii quidam in Fidei resolutione procendendi modi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13826

SECTIO SECUNDA.

Alii quidam in Fidei resolutione procedendi modi.

I. PRIVATO itaque sectariorum spiritu reje- cto, in quid alii Fidem resolvant videamus, nec enim omnium idem hac in re est procedendi modus. Dicunt ergo aliqui resolvi Fidem ultimo in auctoritatem humanam Ecclesie tanquam in objectum formale. Sed contra, auctoritas humana Ecclesie est fallibilis, solum enim dicit, ut saepe declaratum est supra, cœtum virorum prudentum, qui simpliciter errare possunt, nec rem quæ credenda proponitur, faciunt absolute sed moraliter tantum certam, sicque actus Fidei, qui in hanc auctoritatem tanquam in ultimum determinativum resolvitur, non haberet illam certitudinem, quam Theologi omnes in eo requirunt.

II. Secundo alii Fidem, non in humanam, sed divinam Ecclesie auctoritatem resolvunt, prout nimirum infallibilem Spiritus Sancti assistentiam includit, & hoc pacto nec errare ipsa potest, nec alios in errorem inducere: ita sentire videtur Valentia, & alii. Vereor tamen, nisi aliud addatur, ut scopum attingant; imò in id, quod maxime vitare cupiunt, incidere videntur, circulum scilicet vitiosum, circulus namque, ut Sectione præcedente ostensum est, tunc committitur, quando hoc per illud, & illud vicissim per hoc probatur, sicque ab eodem ad idem fit progressus. Quod verò in hac Fidem resolvendi via istud contingat sic probo, Deum siquidem aliquid docere seu revelare credunt hi auctores, quia Ecclesia infallibili sua auctoritate id proponit, rursus verò Ecclesie auctoritatem esse divinam, seu habere ipsam infallibilem in rebus Fidei proponendis ac definiendis Spiritus Sancti assistentiam credunt quia Deus hoc in Scripturis docet ac revelat, nec enim aliunde hoc nobis certo innoscit, sed ad summum habemus moralem illius certitudinem ut num. præcedente declaratum est, ergo incurritur circulus, & idem mediâ probatur per seipsum.

III. Tertia, quorundam sententia est, Fidem resolvi in lumen internum, vel transiens, vel habituale producivum actus Fidei: ita Bannez 2. 2. quæst. 1. a. 1. Aragon ibid. Cumel hic, q. 1. a. 1. Canus lib. 12. de locis Theol. cap. 3. Concl. 2. & 3. tenere etiam idem videtur Albertus Magnus in 3. dist. 24. a. 1. & 2. Hanc similiter opinionem Suarez hic, Disp. 3. sect. 3. n. 4. ex parte tribuit Molinæ 1. part. quæst. 1. art. 3. Disp. 2. citari etiam solet Scotus in 3. Dist. 23. quæst. unicâ.

IV. Hi auctores, quamvis vera sit doctrina quam tradunt, non tamen loquuntur ad rem præsentem, seu de ratione Fidei objectivâ, quæque per actum Fidei representetur, moveatque tanquam objectum cognitum; lumen enim, sive habituale sit sive actuale, tenet se ex parte potentie, quo nimirum confortatus intellectus ad actum Fidei supernaturalem eliciendum elevatur, estque medium incognitum, & hoc modo intelligendum existimo Doctorem Subilem proximè citatum.

V. Quartus dicendi modus est P. Vasquez 1. part. d. 4. & 5. qui secutus Marfilium in 3. q. 14. ait Fidem resolvi in principia evidentia, Deum scilicet esse veracem, & omnes ejus revelationes esse

essentialiter veras. Sed contra: Fides in id resolvitur debet, quod est ratio cui mysterium aliquod credimus esse à Deo revelatum, hoc autem, ut constat, non est quod sciamus Deum esse veracem, quantumcumque namque sit verax, non propterea necessariò quidquam revelat. Hæ sunt præcipua hæc de re sententia: alias proinde minoris momenti omitto.

SECTIO TERTIA.

Statuitur verus Fidem resolvendi modus.

RECOLENDUM quod supra, Sect. I. n. 2. notavi, ad primam Fidei productionem duo motivorum genera concurrere, cum voluntate quædam, quædam cum intellectu: prima ad Fidei acceptationem conferunt, movendo scilicet voluntatem ut actum Fidei circa rem, quæ prudenter credibilis proponitur, imperet intellectui, efficiatque ut ei assentiatur. Alia verò motiva immèdiatè spectant ad intellectum, suntque illa, quibus nixus judicat quis rem aliquam, non credibilem esse, sed veram; ac denique sunt ratio, in quâ actus Fidei tanquam in fundamento sistit, causaque sui objectiva. Cùm ergo Fides in eas causas resolvi debeat, quæ ordine generationis ad illam ducunt, videndum in quam ex istis ultimò sit refundenda, seu, quod eodem rocidit, quænam ad actus Fidei productionem prima concurrat.

Habendum etiam præ oculis quod Disp. præcedente, Sect. 1. & 2. latè probavi, nempe auctoritatem Ecclesie esse divinam, ejusque vocem esse vocem ac verbum Dei, & infallibilis omnino certitudinis; per Ecclesiam namque Deus tanquam per organum suum loquitur ac testificatur, unde, ut loco citato ostendi, Ecclesie testificatio seu definitio, in certitudine & infallibilitate est ipsi divinis literis æqualis; qua de causâ Ecclesia 1. ad Timotheum 3. vers. 15. appellatur columna & firmamentum veritatis; & ob eandem rationem S. Augustinus, ut ibidem dixi, ait: *Evangelio non crederem, nisi me auctoritas Ecclesie commoveret.*

Ex quibus omnibus infero juxta supra dicta, eum, qui mysterium aliquod credit propter auctoritatem divinam Ecclesie, credere propter testimonium Dei. Utrum autem auctoritas Ecclesie dicenda sit simpliciter objectum formale Fidei, quæstio ferè est de modo loquendi; quamvis enim ad illam etiam tanquam ad motivum terminetur actus Fidei, & propter eam rei propositæ assentatur, congruentius tamen fortasse dicitur non esse simpliciter objectum formale Fidei, hoc namque innuere videtur de essentiâ actus fidei esse, in revelationem divinam non alio modo ferri, quàm ut ab Ecclesia propositam. Objectum ergo formale Fidei simpliciter est auctoritas Dei, utpote sine quâ nullus omnino elici potest Fidei divinæ assensus, auctoritas verò & propositio Ecclesie dici potest objectum formale secundum quid, seu modificatio quædam, ut rectè Caietanus hic, quæst. 5. art. 3. vel ut alii loquuntur completio & consummatio divinæ revelationis, quòd nimirum quamvis divina revelatio variis aliis viis manifestari possit, ut in superioribus ostensum est, in hac tamen ferum peritasti

I. Duplex motivorum genus in assensu Fidei producendo intervenit.

II. Notandum auctoritatem Ecclesie esse divinam.

Ecclesia certitudinem habet sacra Scriptura præsertim.

III. Sine auctoritate Ecclesie simpliciter dicenda objectum formale Fidei.

Propositio Ecclesie est modificatio quædam revelationis divinæ in ratione objecti formalis.

Resolvi ultimò nequis Fides in auctoritatem humanam Ecclesie.

Offenditur in hac Fidem resolvendi via committi circulum.

Fidem resolvunt aliqui in lumen internum transiens vel habituale.

Lumen tenet se ex parte potentie, non objectivè.

Non resolvitur Fides in principia evidentia.